

Vláček z Rovenska vjíždí do Hradeckého kraje

Milý čtenáři!

Když jsem posledně odjížděl z Libereckého kraje a chtěl jsem v Turnově nastoupit do autobusu s nápisem *Liberecký kraj*, bylo mi řečeno, že s koloběžkou ani náhodou. Že prý ji nemám ve futrále, jako na lyže.

V ten moment jsem přijal dvě rozhodnutí.

Že už budu jezdit jenom vlakem.

A za druhé, že propagovat kraj, který nepodporuje koloběžky, je ztráta mého času. ☹️

Turnovské kulturní tipy:

pátek 8. září od 19 hodin před Střelnicí
Funny Grass

pátek 15. září od 19.00, Klub KUS
Artróza

Big-beat-hard rock z Liberce. ARTRÓZA – to je hardrockově laděný bigbeatový nášup z Liberce, působící veřejně od podzimu roku 2020. Skupina ostřílených rockových matadorů se na jaře r. 2022 ustálila v tomto složení: Milan Nedoma - bicí, Martin "Shoopy" Šmejce - baskytara, Ivan J. Mraček - kytara, zpěv. Play list Artrózy je zaplněn pouze vlastními autorskými skladbami.

sobota 16. září od 19.00, Klub KUS
Bigbítek

Přední revival českého bigbeatu z Rovenska pod Troskami, zejména potom Krausberry, Vítkova kvarteta, Vladimíra Mišíka, Krucipüsku a dalších. Bigbítek slibuje pecky, které se nehrají na žádné akci. Vše začalo v roce 1998, kdy uskupení čítalo čtveřici členů (Jarda Dvořák, Jarda Špína, Filip Valkoun a Roman Vaněk). Po téměř sedmiletém působení nastala pauza a personální změny. Od dubna roku 2014 byla činnost kapely obnovena pro příležitostné hraní a obohacena o zpěv Katky Matysové.

VLÁDA SE STARÁ O NAŠE ZDRAVÍ

Starosti naší vlády o čistotu našeho ovzduší – v čele s panem ministrem Marianem Jurečkou – jsou chvílemi až dojímaví. Patrně všichni chtějí trumfnout vlády minulé, které nám umožnily náhradu uhelných kotlů na vytápění za plynové nebo elektrické, aby zamezily množství nezdravých exhalací, a nám zajistily čistý vzduch na ochranu proti vzniku dýchacích potíží, astma, nebo i rakoviny. Zdravé ovzduší dnes máme i v restauracích a veřejných prostorách, takže o náš čistý vzduch i zdraví je bezvadně postaráno. Ze zorného úhlu všem snad jen uniklo to, že „nějak omylem“ z dopravních předpisů zmizela povinnost řidičů, nenechávat běžet naprázdno motory svých miláčků a neznečišťovat ovzduší měst výfukovými plyny. Jsou jich dnes tisíce, kteří čekají na své drahé polovičky, děti, partnerky a kamarády, přitom si často vyřizují nutné telefonáty nebo jen tak brouzdají po internetových stránkách. A to i bez ohledu na kolísající ceny benzínu a hlavně bez ohledu na všechny obyvatele v okolí. Co kdybytak páni poslanci v Praze začali konečně řešit důležité zákony, které

ovlivňují náš každodenní život nejen ve městech, ale i na vesnicích, místo toho, aby se hodiny hádali třeba o to, kdo a jak bude kontrolovat hustotu kouře z komínů a jaké za to dají pokuty a podobné hlouposti?

/ Otakar Grund, Turnov

turnovsko

ROTŠTEJN – Pohádková noc na Rotštejně

9. září od 17:00 do 21:00

První sobotu školního roku na vás čeká Pohádková noc na hradě Rotštejn aneb Pojd'te s námi za pohádkou. Zazpíváme si pro radost a opečeme si laskominy ze zásob ctěného návštěvnictva. V cca 18 hodin Pohádková prohlídka hradu a možná přijde i sám Lucifer... V cca 19:30 hodin – Prohlídka hradu s kytarou za svitu pochodní – slavnostní ukončení hlavní turistické sezóny.

PRACKOV, VESEC , MÍROVÁ p/K –

XIII. Obnovená prackovská staročeská pouť

10. září od 14:00

Prožijte krásné nedělní odpoledne na úbočí hory Kozákov.

Duchovní proslov a začátek hudebního vystoupení (15 hodin). Letošní hudební host bude Gospel Yetu – pojizerský gospel z Jablonce nad Nisou – a harmonikář Ondřej Zlevor. Zcela nové i známé písničky a texty z Českého ráje zazpívá, a na kytaru se doprovodí Marie Špačková.

Dále se můžete těšit na regionální výrobky na stáncích, aktivity pro děti (jízdy na koních, malování na obličej, pletení copánku, ...), domácí občerstvení, klobásky, pivo, limo a další dobroty, připravené s láskou členy a přáteli spolku.

rovensko p. t.

Odhalení pamětní desky letci RAF Mjr. Václavu Leitensdorferovi

10. září

Město Rovensko pod Troskami zve na slavnostní odhalení pamětní desky letci britského královského letectva 311. perutě Václavu Leitensdorferovi, rodákovi z Rovenska pod Troskami, který se aktivně účastnil významných bojových akcí za 2. sv. války.

Slavnostní akce se bude konat u kostela sv. Václava a zahájí ho průlet historického letounu Lockheed L-10 Electra (13.45). Po krátkých projevech a položení květinových darů bude pamětní deska posvěcena a celé zakončí zvonění rovenských obrácených zvonů (14.45). Po celou dobu akce (10 – 17 h) den bude na rovenském náměstí rozložen dobový tábor RAF s replikou letounu Spitfire 1:1, bude probíhat výstava civilních i vojenských veteránů.

Velkou stavbou v Lomnici n/P je aktuálně výměna střešní krytiny Úřednického domu. Pracuje se na straně od polikliniky. Došlo k přezdění komínů a nahrazení bílých cihel původními. Nepotřebné komíny byly odbourány. Nad rámec díla muselo v podkroví dojít k posílení krovu. Nová střešní krytina bude z tašek bobrovek. Práce provádí firma *PRAGICA Plus* z Prahy (jediný uchazeč o veřejnou zakázku) s aktuální cenou díla 4,6 milionu korun. Práce budou dokončeny nejpozději do konce září. Na opravu přispěl Liberecký kraj částkou 350 tisíc.

Dům úřednictva textilní firmy P. A. Šlechta a syn, postavený na části pozemku bývalého Zajícova statku č. 1 ve Staré Lomnici a nesoucí čp. 886, je dílem drážďanského architekta Rudolfa Bitzana z let 1919–1921 ve stylu art deco. Jeho stavitelem byl lomnický Václav Slaba. Dům představuje zajímavý fenomén bydlení pro firemní zaměstnance - vyšší úředníky, k jehož rozvoji došlo právě za první republiky.

Oproti návrhu byla postavena pouze jedna třetina projektovaného domu, který měl být trojdílné dispozice (ústřední hala se dvěma bočními křídly) a měl vedle bytů obsahovat i divadelní sál, společnou jídelnu a čítárnu. Zřejmě z finančních důvodů byl vystavěn pouze třípodlažní bytový dům, jenž byl zastřešen valbovou střechou krytou alukrytovými pásy. Dispozičně je rozdělen na suterén s technickým zázemím (prádelna, sušárna, kotelna, sklepy), v patrech se nachází bytové jednotky a v podkroví půdní kóje. V interiéru se dochovala řada původních prvků. Na východním průčelí domu se nachází nápis "*Domov našeho*

úřednictva", nad vstupem je kruhový medailon s datací vzniku domu 1921 a iniciálami stavebníka PŠA (Petr Antonín Šlechta). Dům úřednictva patří městu a v roce 2008 byl prohlášen kulturní památkou.

Lomnické divadelní tipy:

úterý 10. 10. od 19 hodin

ANI ZA MILION!

Komedie Komorního divadla Kalich Praha. Herecké obsazení: Jacqueline – Adéla Gondíková, Lambert – Jiří Langmajer. V této brilantní detektivní komedii, která obě postavy svede dohromady a navěky spojí tajemstvím, je všechno jinak, než se zdá – každá lež je pravdou, každá pravda lží a jisté je pouze to, že pod rouškou humoru se skrývá vrah...

úterý 31. 10. od 19 hodin

LUCIE BÍLÁ, RECITÁL

Koncertní recitál několikanásobné zlaté slavice Lucie Bílé za klavírního doprovodu Petra Maláska.

úterý 7. 11. od 19 hodin

PARTIČKA NA VZDUCHU

Nadstandardní odpočinek do nestandardní doby. To je improvizální show Partička s Michalem Suchánkem, Richardem Genzerem, Michalem Novotným, Jakubem Kohákem a Luděkem Staňkem.

středa 8. 11. od 19 hodin

TAK JÁ LETÍM!

Vše se dá přežít s nadhledem, sebeironií a humorem. Komedialní one-woman show v podání Anny Polívkové.

lomnicko

LIBŠTÁT – 17. září od 18.00, Kulturní dům

BLANÍK

Nesmrtelná komedie Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka v podání specialistů na daný žánr, pravidelných účastníků Libštátského pozdního léta

DC LIPANY Vrchlabí. Režie: Jan Švimerský.

semily

„Rád bych vás pozval na **Semilský Montmartre**, který se bude konat tuto **sobotu 9. září** v areálu muzea. Od 10 hodin se uskuteční setkání milovníků pohlednic a jejich posílání. Hlavní program Montmartru pak bude probíhat od 14 do 20 hodin.

Od 14 do 18 hodin si budete moci na muzejní zahrádce malovat pod vedením lektora, zkusit vyžrát nad Kolem štěstí, děti si mohou pohrát na dřevěných atrakcích z Bozkova a dospělí vyzkoušet muzejní kvíz.

Celé odpoledne bude na muzejní zahrádce hrát na harmoniku Petr Ochman.

V 18 hodin si můžete projít výstavu Léčitelé Jizerských hor, Krkonoš a Českého ráje spolu s jejím autorem Tomášem Chvátalem. Pro děti bude ve stejný čas připravena soutěž o stavebnice značky SEVA SPOJUJE, které věnovala firma Beneš a Lát.

Loutkové divadlo o Bajajovi zahrají nejen dětem v 18:30 dvě dámy z Roprahtic - Milena Nosková a Bára Řeháková.

Od 19 hodin pak Pojizerskou galerii rozezní šansony v podání Zuzany Orličkové a Kateřiny Ochmanové.

Přijďte si s námi užít hezký zářijový den.

/ Miroslav Šnaiberk, ředitel Muzea a Pojizerské galerie Semily

Odkaz světce v muzeu připomínají výstavou

Drobná panelová výstava *Odkaz knížete Václava v našem kraji* je připravena v semilském muzeu. V prostorách foyeru se dozvíte nejen zajímavé informace o životě a tajemstvích knížete Václava, ale též o kostelích a sochách, které jsou v tomto kraji hlavnímu patronovi české země zasvěceny. Nechybějí ani informace o nedávno přesunutě soše svatého Václava na semilském Riegrově náměstí, kterou nechal na paměť svého otce vytvořit semilský rodák František Ladislav Rieger. Výstavu doplňuje několik obrazů a plastik a také obrazová slide show s nejzajímavějšími svatováclavskými památkami Čech a vědomost-ním kvízem. Výstava určená především, ale nejen školám, je přístupná v semilském muzeu zdarma.

/ Libuše Šviková, Muzeum a Pojizerská galerie Semily

Sv. Václav z libštského mostu, dílo Jana Suchardy mladšího z r. 1831. (Foto Miroslav Cogan)

Na semilském Ostrově se **v sobotu 9. září** uskuteční již podevatenácté Podkrkonošská slavnost úrody pod názvem **Semilský pecen**. I tentokrát je pro návštěvníky připraven bohatý program. Nebude v něm chybět dožínkový průvod, expozice hospodářských zvířat, ukázky historické i současné zemědělské techniky, rukodělné dílničky i kulturní program na Ostrově i podiu před zámkem.

V předvečer Pecnu, **v pátek 8. září**, nebude na Ostrově chybět tradiční **Ďolíček fest**, na němž se představí žáci konzervatoří, uměleckých škol i ostatní kumštýři. Od 19:30 hodin před zámkem zahraje svěží studentská cimbálová muzika Pajtáš.

Hlavní program Pecnu je připraven na sobotu, kdy na Ostrově a podiu před zámkem proběhne pestrý program. A zatímco páteční podvečer bude patřit převážně kultuře, sobotní program na Ostrově už proběhne ve znamení zábavy.

Před slavnostním zahájením Pecnu proběhne tak jako každý rok ekumenická bohoslužba ve Sboru Dr. K. Farského, na níž vystoupí pěvecký sbor Jizerka, poté se za doprovodu dechové hudby na cestu vydá dožínkový průvod vedený kněžnou Libuší a její družinou. S ohledem na probíhající stavební činnost v ul. Na Mýtě bude tentokrát průvod vycházet od Státního okresního archivu a pro-jde přes bílou lávku rovnou do parku na Ostrov, kde bude Pecen slavnostně zahájen. Zde se kromě zemědělců a řemeslníků odprezentují také regionální spolky a sdružení. Pecen pochopitelně patří řemeslnictví a výrobkům z regionu - návštěvníci tak ochutnají nejrůznější regionální potraviny, medovinu a další dobroty.

Návštěvníci se mohou těšit na ocenění místních chovatelů a pěstitelů i slavnostní vyhlášení druhého ročníku soutěže o nejlepší štrúdl podle domácího receptu s názvem *Semilské štrúdlování*. O hudební doprovod na Ostrově se rovným dílem podělí hudební uskupení Vašek a spol. a Mříčenští muzikanti.

Odpoledne před zámekem už opanují muzikanti všech hudebních žánrů. Nejprve vystoupí dechový orchestr Brod'anka pod vedením Rudolfa Müllera, hned vzápětí se představí smyčcové duo Yellou ve složení Pavla Mazancová - housle a Michaela Krejčová Vitáková - violoncello. Následovat bude koncert v barvách Semaforu, který přinese to nejlepší ze Suchého a Šlitra. Těšit se můžete na vystoupení podkrkonošské kapely GORALE z Lomnice n/P, která svým osobitým způsobem složí poctu oblíbenému Čechomorů a živočišnou rockovou energii přiveze do Semil kapela Laura a její tygři.

Večerní program pak zakončí rocková zábava v podání Suffering Souls.
(Semilské noviny)

Re-use centrum aneb Dát věcem druhou šanci

Dát druhou šanci starým věcem a snížit množství odpadu si dala za cíl města, která v posledních letech otevřela svá re-use centra. V letošním roce se mezi ně zařadilo i město Semily, které zahájilo provoz re-use centra v areálu Technických služeb Semily. Sem mohou občané odevzdat například starý, nepoškozený nábytek, běžné spotřebiče nebo třeba nevyužité sportovní potřeby, a někdo jiný si je za drobný poplatek odnese.

„Otevřeno máme tři dny v týdnu spolu se sběrným dvorem, zájem mezi veřejností je obrovský,“ říká ředitel TSM Semily Luboš Mládek. „Najdete u nás v podstatě cokoli – od jízdních kol, spotřebičů a obrazů přes nádoby až po nábytek.“

Semilské re-use centrum nepřijímá elektroniku a z hygienických důvodů ani oblečení anebo třeba koberce. Darované předměty přímo v re-use centru procházejí selekcí, očištěnou, případně drobnou opravou a jsou zájemcům nabídnuty za symbolický příspěvek, který se obvykle pohybuje v rozmezí od 10 do 200 Kč. Na vybudování re-use centra získalo město Semily v roce 2022 účelovou dotaci z Dotačního fondu Libereckého kraje ve výši 112.700 Kč. Z vlastních zdrojů město uhradilo 136.197 Kč, celkové náklady činily 248.897 Kč.

(Semilské noviny)

Semilské kulturní tipy:

19. září od 19.00 v KC Golf

VINNETOU

Bláznivá komedie Petra Kolečka na motivy románů Karla Maye v podání divadelního souboru Tyl Slaná u Semil.

Drama cti v kulisách Divokého západu... Příběh úředníka Památkového úřadu Středočeského kraje, kterého se snaží uplatit lobbista kvůli stavbě dálnice.

Nadsázka a humor při zachování odkazu knižní předlohy budiž pozvánkou pro všechny příznivce romantiky divokého západu i dobré zábavy.

3. října od 19.00 v KC Golf

TAK JÁ LETIM!

One-woman show Anny Polívkové bude uvedeno v rámci abonentního předplatného. Vše se dá přežít s nadhledem, sebeironií a humorem.

Neuvěřitelně upovídaná výstřední pětačtyřicátnice Susan se rozhodne oslavit své narozeniny cestou do Austrálie. Snaží se tak zopakovat výlet, který podnikla se svými kamarádkami před čtvrtstoletím. Tentokrát však cestuje sama, sice se stejným očekáváním a sny, ale s pětadvacetiletou zátěží zkušeností.

železný brod

Hudební večer s Liborem Bažantem

9. 9. od 21 hodin, Nám. 3. května 1, Železný Brod

Hity české i světové pop music zahraje Libor Bažant.

Stavební podzim v Železném Brodě

Rok se přehoupl do poslední třetiny. Pojd'me si tedy shrnout, co nás ještě čeká v oblasti investic našeho města.

Evergreenem dalších měsíců je budování cyklostezky Greenway Jizera z Líšného do Železného Brodu. Práce zde probíhají od března letošního roku. Nějakou dobu ještě probíhat budou, jelikož termín ukončení je dle smlouvy o dílo v listopadu 2024. Práce probíhají z obou směrů, tj. jak od Líšného, tak od Železného Brodu. Budují se opěrné zídky a propustky, stabilizují se břehy.

V návaznosti na cyklostezku byla na počátku roku podána žádost na rekonstrukci lávky přes Jizeru od SVČ Mozaika k tenisovým kurtům. Žádost byla úspěšná. Máme rezervovaný dotační příspěvek, který bychom chtěli v následujících maximálně dvou letech vyčerpat. Aktuálně probíhá výběr technického dozoru stavby.

Další akcí, která se uskuteční během podzimních měsíců, je rekonstrukce návsi ve Bzí. Prostor před obchodem a hasičskou zbrojnicí dostane nové povrchy ze žulových kostek, čímž by mělo dojít k výrazné změně vzhledu historické části. Práce započaly v srpnu. Termín dokončení je stanoven na 31. října.

/ Martin Řehák, *Železnobrodský zpravodaj*

Městská galerie Vlastimila Rady

Schránky skleněné paměti

V pátek 1. září byla Dr. Jitkou Lněničkovou zahájena výstava, která představuje doposud neznámé historické sklo ze sbírek městského muzea. Je jedinečnou příležitostí pro milovníky umění, historie a sklářského řemesla, aby se prostřednictvím užitných, svátečních i uměleckých děl ponořili do fascinujícího světa skla, objevovali jeho neuvěřitelné bohatství a rozmanitost.

V neděli 17. září od 11 hodin proběhne komentovaná prohlídka výstavy s Dr. Jitkou Lněničkovou. Výstava skončí 7. října.

MĚSTSKÉ MUZEUM
V ŽELEZNÉM BRODĚ

SCHRÁNKY SKLENĚNÉ PAMĚTI
HISTORICKÁ SKLA ZE SBÍREK MĚSTSKÉHO MUzea
V ŽELEZNÉM BRODĚ
2. září – 7. října 2023

VERNISÁŽ | 1. 9. 2023 V 17 HODIN
ÚVODNÍ SLOVO | PHDR. JITKA LNĚNIČKOVÁ

MĚSTSKÁ GALERIE VLASTIMILA RADY
náměstí 3. května 1, Železný Brod
otevírací doba | pondělí až sobota | 9–16 hodin

O víkendu **16.–17. září** ožije Železný Brod 17. ročníkem sklářských slavností. Otevřeny budou muzea, galerie, sklářské obchody a sklářská škola. Do všech objektů bude v rámci dnů EHD vstupné volné.

SKLENĚNÉ MĚSTEČKO

16.–17.
září
2023

BÁRA BASIKOVÁ
a kapela Basic Band

LUCIE REVIVAL

KDY UŽ TAM BUDEM

KAREL GOTT REVIVAL

KONECKONCŮ

THE ORFEUS

festival
sklářského
řemesla

ŽELEZNÝ BROD 2023

Malé náměstí a ulice Husova budou patřit stánkovému prodeji.

Na Malém náměstí pak bude na podium probíhat tento doprovodný kulturní program: sobota 16. 9. Slavností zahájení (10 hod.), Broďanka (10.30 hod.), The Orfeus (12 hod.), Lucie revival (13.30 hodin), Koneckonců (16 hod.) a Evita a Kdyžtambudem (17.30 hodin). V neděli bude podium patřit: Villanelle (10.30 hod.), Báře Basikové a Basic Bandu (11 hod.), Lucii Třešňákové (12.30) a Karlu Gottovi revival (14 hod.).

Dny evropského dědictví (European Heritage Days, dále EHD) každoročně v měsíci září otevírají nejširší veřejnosti brány nejzajímavějších památek, budov, objektů a prostor, vč. těch, které jsou jinak zčásti nebo zcela nepřístupné. V České republice se EHD konají pravidelně (letos v termínu 9.–17. 9) od roku 1991. Pořadatelem je Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska. V rámci Dnů EHD v Železném Brodě navštivte v termínu **16.–17. 9.** zdarma tyto objekty: Bělišťe, kostel sv. Jakuba (16. 9. od 13 hodin krátký varhanní koncert), dřevěnou zvonici (16. 9. v 11.30 a v 15 hodin možnost vyzkoušet si zvonění), a pobočku České spořitelny.

Dny EHD v **KRÁSNÉ** nabídnou **17. září v čase 9–17** hodin otevření: kostela sv. Josefa (koncert vážné hudby, mše svatá s pobožností ke svátku Povýšení sv. Kříže – pobožnost Svatých schodů), fary čp. 19 (kuchyně, dobové stánky, dílničky pro děti a hudební produkce), Kittelova domu čp. 10 (kulturní program, komentované prohlídky, přednášky, výstava věnována kramářským písním ze sbírky manželů Scheybalových a pohádka pro děti). Více na www.kittelovomuzeum.cz.

/ Dana Picková, Železnobrodský zpravodaj

Turnov, hotel Svoboda, kolem 1930. *Z webu města Turnov*

**SOBOTKA. V pozadí Humprecht. Nákl. F. Švoba, Sobotka. J K R 1933.
*Ze sbírky Václava Mikuleho***

Loužnice, bourání staré sokolovny. Repro *Loužnický zpravodaj*

Mladá Boleslav. Odesláno 1919. Ze sbírky Václava Mikuleho

ilustrace: Petra Kůsová

Dobrý den, brzy začne v Jičíně pohádkový festival. Přikládám filosofii, kterou jsme jako spoluzakladatelé s Jaromírem Gottliebem (bohužel a ke smůle JMP se odstěhoval pryč...) vytvořili před jeho začátkem v roce 1991. Je otázkou, zda se festival poněkud "nezměnil"...

Novou nadějí je snad nová ředitelka Petra Hanušová. Přikládám filosofii akce, kterou jsme svorně oba spoluzakladatelé začali a přesvědčovali ostatní, zejména kantory, kterým patří velký dík!

S fotkou pohádkového vláčku, který kdysi jezdil Českým rájem a vytvářel ráj pro děti i kmety / Jaroslav Veselý

Vážení lidé, děti i kmety!

Zveme vás na slavnost do pohádkového města, na cesty i necesty lesa Řáholce, do krajiny, kde je Český ráj...

A kdeže je potom české peklo?

Kolem dokola, když se na sebe

budeme mračit a zapomeneme na rozšafnost Honzů, krásu princezen, statečnost Bajajů, vytrvalost hledačů živé vody, když zapomeneme na přátelství se zvířaty, stromy i bylinami jen proto, že nemluví lidskou řečí. Aby ráj i peklo byly tam, kde mají být, pořádně (vždy počátkem září) slavnost „Jičín- město pohádky“ a střežíme, co uložily tři sudičky:

Aby Jičín byl pestrým zpíváním, malováním, vystupováním tanečních a divadelních souborů, výstavami hraček i dětských knih, putováním do Zakletého lesa pěšky nebo na koníku.

Aby se tu ani tak moc nedívalo, neposlouchalo a následně netleskalo, jako se spíše tvořilo, a každý tu měl příležitost dokázat co dovede.

Aby se tu s úsměvem setkávali lidé přes společenské, věkové i zeměpisné hranice, děti nehandicapované s dětmi z léčeben, staří s mladými, zdejší s přespolními.

Srdečně vás zveme, přijďte pobejt!

Petr Lüftner

10. září od 17:00, Zámecký park Jičín, Smiřických, Jičín

Petr je písničkář pocházející z Ústí nad Labem. Po většinu písní se doprovází na akordeon, kterým se snaží vyvracet předsudky o tom, že tahací harmonika patří především do hospody. Protestsongy, písničky romantického charakteru či k pobavení, to je hlavní gró jeho tvorby nasáklé atmosférou severních Čech.

V září se uzavře cyklus Jičínské TROJKOSTELÍ. **Ve čtvrtek**

14. září od 18:00 vystoupí v kostele svatého Jakuba Většího v rámci jubilejního turné k jeho 70. narozeninám kytarový virtuóz Lubomír Brabec s hostující sopranistkou Karolínou Cingrošovou Žmolíkovou.

V úterý 19. září v 19:00 Masarykovo divadlo po letní přestávce otevře své dveře nejen pro abonenty romantickou komedií *Bosé nohy v parku*. O tom, jak důležité je procházet se bosýma nohama v parku, když chceme s tím druhým projít celý život, o manželských rutinách, nedorozuměních a neshodách ovlivněných rozdílností povah vás zkusí přesvědčit Anna Linhartová, Radúz Mácha, Veronika Freimanová a Rudolf Hrušínský.

Legendární komedie Carla Goldoniho, vyprávějící o tom, jak těžké je sloužit dvěma pánům zároveň. *Commedie dell'arte Sluha dvou pánů* v nastudování Divadla bez debat pobaví jičínské diváky **v úterý 26. září**.

(Iva Puchlová, KZMJ, *Jičínský zpravodaj*)

jičínsko

NOVÁ PAKA – v pátek 15. září od 18.00 v novopackém kině

David Vávra – Šumný Hradec a místa, která máte rádi

Architektonická přednáška s výstavou obrazů Davida Vávry.

NOVÁ PAKA – HRNČÍŘSTVÍ V PACE, KDYŽ JEŠTĚ LIDÉ NĚCO UMĚLI

Je řada řemesel a povolání, která nás mohou okouzlit, fascinovat, ano přímo uvést do úžasu. Takovým se pro mě stalo hrnčírství.

Nevím, jak se to stalo, ale hned po svém příchodu do Nové Paky v roce 1970 jsem brzy vycítil, že se jedná o něco mimořádného. Mít v ruce hlínu a točit kruhem je zázrak, připadá vám, že vám patří nejen svět, ale celý vesmír. Dost mě překvapilo, že ve sbírkách muzea nebyla tvorba místních hrnčírů téměř vůbec zastoupena, byly uloženy pouze rarity jinokrajného charakteru. Moji předchůdci to asi považovali za něco důležitého.

Asi to znáte, jak člověk uvažuje. Je to tady, není třeba spěchat, to můžu mít vždycky, omyl. Nezbývalo, než hledat a sbírat.

Netušil jsem, jaké jsem měl štěstí, že jsem poznal úžasně lidi. První písemná zmínka hovoří o tom, že v roce 1563 byl v Nové Pace jediný hrnčír. O řemeslech někdy vycházejí dost směšné publikace, ale je to všechno o tušení souvislostí. Je zvláštní, že v Nové Pace v době novodobého hrnčírství bylo snad i sedm nebo osm dílen. Kvalitní hlína tady nebyla, musela se dovážet, asi ani tradice nenavazovala na hrnčírství peckovského typu někde ze 17. století. Mísy peckovského typu jsou nádherné. Prostě kouzlo, zázrak, který se může konat jenom v našem městě.

Tehdy jsem externě studoval (ne zcela úspěšně) na FF UK v Praze, obor etnografie-historie. Seznámil jsem se s naším největším odborníkem v oboru hrnčírství PhDr. Vladimírem Scheuflerem (* 17. 4. 1922 - † 9. 9. 1995), stali jsme se přáteli. Od něj jsem se dozvěděl, že někdy koncem 50. let minulého století jako pracovník Etnografického ústavu ČSAV dělal v Nové Pace výzkum hrnčírství a pořídil fotodokumentaci tehdejší hrnčírské dílny Josefa Lipana.

Pan Lipan byl úžasný člověk, ještě když jezdil pracovat do Hořic, tak jsme spolu často hovořili a vyměňovali si zajímavé knihy.

Lipanova hrnčírská dílna navazovala na proslulou dílnu Zeminovu. Fotodokumentaci Lipanovy dílny se mi nakonec podařilo získat z UE ČSAV a je ve sbírkách muzea.

Měl jsem představu, že udělám v muzeu výstavu „Hrnčírství na Novopacku“. Vladimír Scheufler mi k tomu napsal dokonce báječný text a scénář, v té době často pobýval u nás v Pace, kde evidoval na smlouvu sbírky etnografického charakteru. Mimochodem jeho syn Pavel je známým historikem dějin fotografie.

Ale abych začal od Z. Ano, hrnčírství a písmeno Z jsou pro Novou Paku stěžejní. Majitel hrnčírské dílny Josef Zívř byl dlouholetým starostou města, jeho nezvedeným synem byl vynikající sochař Ladislav Zívř (* 23. 5. 1909 – † 4. 9. 1980). Představte si, že se mi podařilo tohoto „morouse“ přesvědčit, aby mi napsal své vzpomínky na packé hrnčírství. Nebylo to lehké, moc mi pomohla jeho žena, paní Jitka. Text je také ve sbírkách muzea. Některá slova jsme nemohli přečíst, kolegyně paní Libuše Mertová, nechávala v přepisu mezery a Mistr Zívř je pak doplnil. Jak tento text vznikl nakonec dokumentují nejlépe slova Ladislav Zívřa: „Poněvadž jsem z posledních nejstarších žijících hrnčírů, vyhovuji přání ředitele Novopackého muzea p. Bařiny, abych napsal, pokud moje paměť sahá,

něco o packém hrnčířství... Potom následuje 7 stránek strojopisu s podpisem a vrocením – květen 1977.

Abych pokračoval o hrnčířství a písmenu Z. Nejúžasnějšími lidmi, ve spojitosti s Novou Pakou, se pro mě stali akademický malíř Otakar Zemina a jeho syn Jaromír Zemina. Bylo mým velikým štěstím, že jsem je poznal a stali jsme se přáteli, podobně jako s Cyrilem Boudou, Františkem Grossem, Miroslavem Hákem, Ladislavem Zívrem ...

Otakar Zemina (* 18. 12. 1899 – † 4. 6. 1990) byl okouzlujícím člověkem. Stejně jako můj děda byl italským legionářem a jsem rád, že jsem ho seznámil s mým strýčkem básníkem Vladimírem Bařinou a v Brně měli možnost spolu pohovořit.

Také Otakar Zemina mi poskytl mnoho informací o hrnčířství. Ve městě počátkem minulého století bývala na staveních domovní keramická čísla. I náš dům takové má a Jaromír Zemina, snad nejlepší historik umění (syn Otakara, ročník 1930) zajásal, když viděl druhou stranu. Tu popisku psal tatínek, když ta čísla pomáhal dělat ve Vrchovinské ulici, v Zeminově, později Lipanově dílně. Mohu ovšem pokračovat ve vzpomínkách na Třešňákovu dílnu, ale i na paní Annu Brabcovou. Bydlela proti Suchardovu domu, často jsme spolu hovořili, napsala mi i slovník hrnčířských výrazů. Jsem rád, že jsem potkal tak zajímavé lidi. Byli opravdoví.

/ Miloslav Bařina, *Achát*

jablonec

Jablonec bude slavit ve stylu 30. let

Den evropského dědictví spojí letos v Jablonci nad Nisou s oslavou 90 let budovy radnice, kterou navrhl do posledního detailu liberecký architekt Karel Winter. Město připravuje oslavu ve stylu 30. let, s řemeslnými trhy a kulturním programem.

Připravené jsou dvě vernisáže, řekla náměstkyně primátora Jana Hamplová. Návštěvníkům se **v sobotu 16. září** otevrou i další památky jako jsou kostely, Kantorova nebo Schneiderova vila, připravené jsou komentované prohlídky.

Funkcionalistická radnice v Jablonci je významnou stavbou československé meziválečné architektury a je nejvýznamnější a nejznámější Winterovou budovou. Postavili ji na počátku krize za pouhé dva roky. „Stavební práce byly dokončené 29. října 1932 a v ten den tady poprvé hrálo kino. Až v lednu 1933 se do budovy stěhovala úřední část a postupně se rozjížděly restaurační provozy, ale první zasedání zastupitelstva se tu konalo až v únoru 1933,“ doplnil tajemník Marek Řeháček.

Jablonec v posledních letech investoval desítky milionů korun, aby radnici vrátil do původní podoby z 30. let minulého století. Opravený je plášť budovy

včetně oken a věže, pracovalo se i v interiérech historické radnice. Nejviditelnější změnu prodělaly zasedací sály, na nichž se pracovalo od roku 2016. „Odstranili jsme novodobé umakartové obložení zakrývající i některé původní, nyní zrestaurované, dřevěné prvky,“ poznamenal Řeháček.

Sály mají kvůli dřevomorce nové parketové podlahy, pod obložení ale objevili dělníci například původní zasunovací dveře, které oddělovaly hlavní sál od sousedního salonku. Umakart ze 70. let skrýval například také původní oválný stůl sálu 201, který se tam po zrestaurování mohl vrátit. Chybějící prvky, jako jsou stoly nebo židle, ale také třeba osvětlení, nahradily repliky vyrobené podle původních Winterových návrhů. Vestibul radnice zdobí lampy podle původních architektonických návrhů, na které v době stavby nezbyly peníze. Opravy radniční budovy pokračují i letos, aktuálně se pracuje na opravě vitrážových oken v reprezentačních prostorách v prvním a druhém patře a podél schodiště a také v kině Radnice. „Město to přijde na více než pět milionů korun, 400 tisíc korun má ale radnice z programu ministerstva kultury, dalších dvakrát 100 tisíc korun získala díky umístění v soutěži Historické město roku 2022,“ dodala mluvčí magistrátu Jana Fričová.

(Náš REGION, ČTK)

mnichovo hradiště

Lávka přes Jizeru v Mnichově Hradišti je vybetonovaná, spolkla přes 50 kubíků betonu

Mezi největší investice, které Mnichovo Hradiště realizuje v letošním roce, patří lávky přes Jizeru ve směru na Klášter a přes dálnici D10 na Horku. Po obou lávkách se lidé poprvé projdou letos na podzim.

Ocelový nosník, který je základem budované lávky přes Jizeru, byl instalován poslední červencový víkend. O měsíc později, poslední srpnový den, postoupila stavba lávky do další fáze - těleso lávky bylo vybetonováno.

Stěhování nosníku nabídlo dramatickou podívanou, kdy skoro padesát metrů dlouhým svařencem nad řekou pohyboval jeřáb. Včerejší betonáž měla ovšem

také pozoruhodné momenty. Účastnilo se jí druhé největší mobilní čerpadlo na beton v republice, a to s šesti nápravami a dosahem až 58 metrů. Betonování totiž probíhalo v celé délce lávky z jednoho místa - z prostranství na straně u Kofoly. Ve výsledku bylo na mostovku spotřebováno 51 kubiků betonu. Zaměstnanci stavební firmy BREX plánovali betonování zahájit v 7 hodin ráno, kvůli dešti a tvaru lávky však vyčkávali zhruba do 9 hodin, do chvíle, kdy déšť ustal. Pak už šla práce ráz na ráz a odpoledne bylo hotovo.

Zatímco lávka přes Jizeru už má dva důležité milníky za sebou, lávku přes dálnici toto čeká v září. Na staveništi u dálnice jsou hotové betonáže a čeká se na instalaci tělesa lávky. To je rovněž připravené, a tak se čeká jen na smluvený termín. V noci z 30. září na 1. října bude dálnice dočasně uzavřena a lávku na místo usadí jeřáb s vysokou nosností, který si poradí i s břemeny o váze 600 tun. Město do obou lávek investuje ve snaze zvýšit prostupnost silně fragmentarizované krajiny – na jedné straně tvoří přirozenou překážku mezi městem a jeho okolím řeka Jizera, na straně druhé dálnice. Význam lávek bude jak rekreační, tak dopravní. *(Martin Weiss, Mnichovo Hradiště)*

160 let Sokola v Mnichově Hradišti – nová podzimní výstava v městském muzeu!

Výstava v prostorách městského muzea ve 2. patře Zámku Mnichovo Hradiště představí historii Sokola jako společenského fenoménu, který měl významný vliv na formování československé národní identity i osobnostní rozvoj svých členů.

Výstava detailně seznámí s historií mnichovohradištské jednoty, místní sokolovny, kde po několik desetiletí dokonce fungoval první městský biograf, dále s výraznými představiteli tělocvičné organizace a dokonce i s plány současných sokolů do budoucna. Důležité místo na výstavě bude mít 3D model sokolovny, který naznačí, jaký vzhled hodlají sokolové svému sídlu vrátit. Historii přiblíží fotografie, dochované artefakty, ale i nemnohé archivní videozáběry – například ty, které zachycují při cvičení člena místní sokolské jednoty a gymnastu Jaroslava Zahrádku, který byl členem širšího výběru československých gymnastů na olympijské hry v roce 1936.

Výstava byla zahájena ve čtvrtek 7. září, přístupná bude do 29. října.

Muzejní noc v sokolovně

Ani v letošním roce nebudou zájemci ochuzeni o muzejní noc. Oblíbená akce se bude po sérii tří muzejních nocí, jejichž podtitulem byla „skrytá místa“, rovněž věnovat Sokolu. Hrané scénky, ukázky cvičení a další program se bude tentokrát kompletně odehrávat **22. září** v sokolovně, a příchozí tak budou mít možnost objekt vystavěný v letech 1904 až 1919 prohlédnout ze všech stran. Včetně soch sokolů, jejichž kopie by se měly po rekonstrukci fasády sokolovny vrátit na místa, nebo 3D modelu, jenž znázorňuje budoucí podobu historického objektu.

Významní zesnulí sokolové

Fenomén sokolství a příběhy místních sokolů budou námětem i další tradiční akce. **V sobotu 4. listopadu** vezmou muzejníci zájemce na procházku po městském hřbitově, která se pod názvem Významní zesnulí koná každoročně v období kolem dušiček. V rámci procházky pracovníci muzea představí osudy vybraných místních sokolů, například náčelníka Františka Šírka, jehož připomíná pamětní deska umístěná v sokolovně, Jana Spurného, který pomáhal při stavbě sokolovny, nebo Heřmana Dámce, jenž byl jedním ze zakládajících členů místní sokolské organizace.

V případě, že jste objevili materiály nebo předměty spojené s historií Sokola, můžete se obrátit na Muzeum města Mnichovo Hradiště nebo Aleše Rychlého, vzdělavatele jednoty, kteří se na vaše objevy rádi podívají.

/ Martin Weiss, Kamelot

Poster for the exhibition "160 LET SOKOLA V MNICHOVĚ HRADIŠTI". The top left corner features the logo of the "MUZEUM MĚSTA MNICHOVO HRADIŠTĚ". The top right corner features the logo of "SOKOL MNICHOVO HRADIŠTĚ" with the text "VÁS ZVOU NA VÝSTAVU". The main title "160 LET SOKOLA" is written in large, bold, red and white letters. Below it, "V MNICHOVĚ HRADIŠTI" is written in red. The background of the poster is a black and white photograph of a large group of people, likely Sokol members, gathered outdoors. At the bottom, there is a list of program categories: "BUDOVA | OSOBNOSTI | ODDÍLY | SLETY | PLESY | BIOGRAF | HISTORIE | VIDEA". The dates "8. 9. - 29. 10. 2023" are prominently displayed in red. To the right, the opening hours are listed: "ÚT-NE | 9-16" and "ÚT-NE | 9-15". At the bottom, the "DOPROVODNÉ PROGRAMY:" are listed: "VERNISÁŽ V MUZEU 7. 9. OD 17:00 | MUZEJNÍ NOC V SOKOLOVNĚ 22. 9. | VÝZNAMNÍ ZESNULÍ NA MĚSTSKÉM HRBITOVĚ 4. 11. OD 10:00 |".

Práce na Klubu pokračují obnovou střechy

Generální rekonstrukce domu čp. 299 na Masarykově náměstí, tedy budovy Klubu, pokračuje. To je ostatně vidět na první pohled. Kolem budovy stojí lešení, brizolitová omítka ze 70. let, která překryla veškeré zdobné prvky původní fasády, je dole a díky slunečnému počasí se zhotovitel mohl v polovině srpna pustit do rozebírání střechy.

Po odstranění staré střešní krytiny a obnažení původního krovu dojde k rekonstrukci střechy, kterou Klub potřebuje jako sůl. Některé napadené trámy se totiž rozpadají před očima.

Také v interiérech už se charakter prací proměnil a po týdnech bourání začíná Klub získávat svou novou podobu. Jsou hotové rozvody, zedníci vyzdívají nové nosné prvky a realizují příčky, přesto zbývá ještě velký kus cesty, než se do sálu Klubu vrátí zasedání zastupitelstva nebo kulturní pořady.

Dokončení investiční akce za 42 milionů korun je v plánu v polovině roku 2024.

Přípravou kompletní rekonstrukce objektu někdejšího okresního soudu se městské zastupitelstvo zabývalo již před dvěma desítkami let. Teprve v roce 2020 však zastupitelé dosáhli shody na tom, že budovu bude po rekonstrukci využívat kulturní organizace města a městský úřad. Mohly se rozběhnout projekční

práce a brzy nato i vlastní realizace. Dlouho se však nedařilo nalézt dodavatele. „Zakázku jsme soutěžili natřikrát. Poprvé jsme neobdrželi žádnou nabídku, o rok později odstoupil těsně před podpisem smlouvy vítěz výběrového řízení a potenciální dodavatel a teprve letos se nám výběr zhotovitele podařilo zdárně dotáhnout do cíle,“ uvádí místostarosta Jan Mareš.

Stavbu realizuje litoměřická stavební firma Chládek & Tintěra.

Vzhledem k možným kolizím, k nimž by docházelo, pokud by revitalizace náměstí a rekonstrukce Klubu probíhaly současně, byla revitalizace náměstí na podzim zakonzervována a letos se realizuje pouze vodní prvek. Okolí Klubu bude tedy revitalizováno až ve druhé půli příštího roku.

Město na investiční akci získalo štedrou dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši bezmála 19,5 milionu korun, dvěma dalšími miliony přispěl Nadační fond ŠKODA AUTO na vybavení společenského sálu audiovizuální technikou.

/ Martin Weiss, Kamelot

mnichovohradištsko

VALEČOV – Krucipüsk & Limetall & Alžběta & Terapie
8. 9. od 19:30, zřícenina hradu Valečov, Boseň

Miloslav Bečka **sběratel výtvarného umění**

Na konci června se uzavřel život jedné z nepřehlédnutelných osobností polistopadového veřejného života – podnikatele a sběratele výtvarného umění Miloslava Bečky. Člověka, který nenápadným způsobem ovlivňoval kulturní klima Jablonce n/N.

Se změnou společenských poměrů po roce 1989 uplatnil svoje schopnosti, odborné znalosti, invenci, aktivitu i podnikatelského ducha a stal se úspěšným podnikatelem.

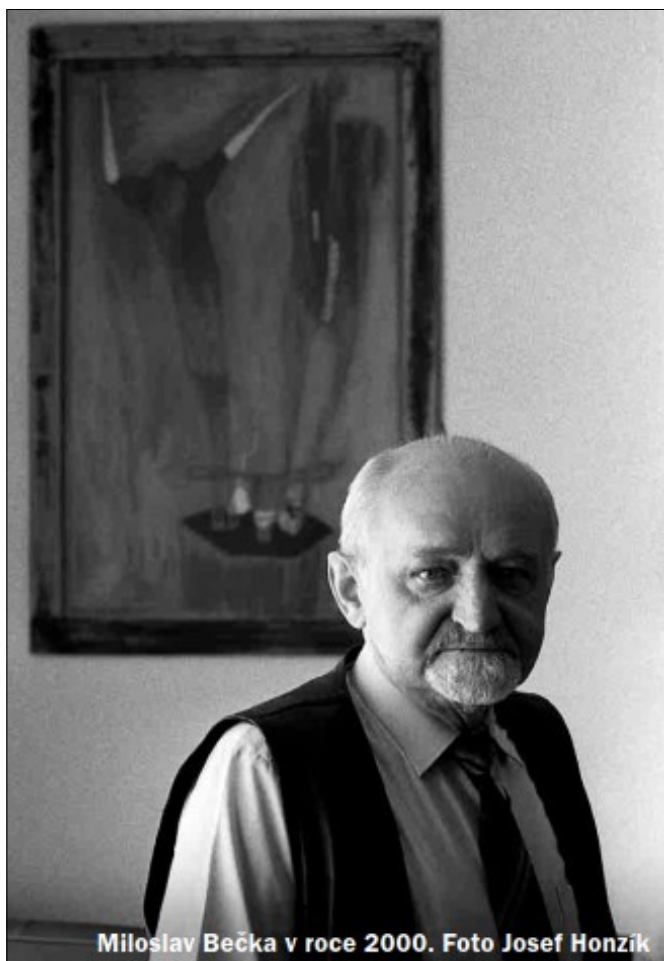
Byl člověkem pevných názorů a zásad. Duší a tělem stoupenec pravicového směřování a konzervativní orientace.

Úspěchy v podnikání mu umožnily projevit se jako podporovatel a donátor nejen v oblasti kultury. Rovněž mu otevřely cestu k rozvinutí ušlechtilých zájmů a zálib.

Byl vášnivým milovníkem výtvarného umění. Shromáždil jednu z nejvýznamnějších soukromých kolekcí českého výtvarného umění konce 20. století. V jeho sbírce nechyběla žádná významná jména tohoto období. Velkou pozornost věnoval také výtvarné scéně našeho regionu. Mohl se pochlubit obsáhlými soubory obrazů Josefa Jíry, Vladimíra Komárka nebo Jaroslava Klápštěho.

O potěšení ze svých uměleckých pokladů se rád dělil s ostatními a pro sběratelství umění dokázal získat další zájemce. V polovině 90. let dvacátého století provozoval vlastní Galerii MAG a jako její kurátor přivedl do Jablonce řadu osobností českého výtvarného umění. Snažil se iniciovat vznik městského muzea a galerie a byl připraven darovat velkou část svých sbírek. Toto jeho úsilí však nebylo úspěšné.

Zájem o místní dění přivedl Miloslava Bečku ke sklářským výtvarníkům – dalším jeho sběratelským oborem se stalo současné autorské umělecké sklo. Odtud byl už jen krok ke sklu historickému. V jeho sbírání se nejvíce projevila Bečkova profesní specializace. Byl doktorem přírodních věd, chemikem specializujícím se na oblast galvanizování. Ve svém oboru měl několik patentů.

Miloslav Bečka v roce 2000. Foto Josef Honzík

Sbírku historického skla budoval se zřetelem na technologické a technické souvislosti.

V osobě Miloslava Bečky nás opustil člověk mimořádně inteligentní, sečtělý a slušný. Zemřel 30. června 2023. Na konci letošního roku by oslavil devadesátiny.

Stal se důstojným pokračovatelem sběratelských tradic našeho města a zařadil se po bok Antona Randy, Artura Rittera nebo Josefa Hossnera, tvůrců pozoruhodných soukromých sbírek výtvarného umění v Jablonci nad Nisou.

/ Jan Strnad, Jablonecký měsíčník

Bohumír Míč **výtvarník a pedagog**

Bohumír Míč byl výtvarným pedagogem tradičního založení – prakticky i teoreticky dobře vybaveným, všestranným, schopným plnohodnotně zvládnout několik vyučovacích předmětů. Bezezbytku naplnil své poslání výtvarného pedagoga – svým žákům a studentům předával mnohé ze svých bohatých teoretických znalostí i výtvarných dovedností. Uměl v mladých lidech probudit zápal pro tvůrčí práci a vypěstovat v nich kladný vztah k umění a kultuře. Aby si své výtvarné schopnosti udržel, po celý život se věnoval volné tvorbě. Z vnitřní potřeby i pro potěchu druhých.

Bohumír Míč v rozhovoru se sochařem Jiřím Koňákem na vernisáži obrazů Zbyňka Kubánka v roce 2014. Foto Jaroslav Švásta

Velkou část svého čínorodého života věnoval Bohumír Míč učitelské práci. V roce 1955 absolvoval Pedagogickou fakultu Karlovy university v Praze, kde studoval obor dějepis – výtvarná výchova. Výtvarné předměty zde vyučovali přední čeští umělci – malíř a grafik Cyril Bouda, sochař Karel Lidický a malíř Martin Salcman. Ti ho dobře připravili nejen pro budoucí povolání, ale také na samostatnou výtvarnou činnost.

Bohumír Míč se narodil 27. září 1933 ve Studenci u Jilemnice v Podkrkonoší, ale učitelské povolání ho zavedlo do podhůří Jizerských hor.

Sedmnáct let vyučoval na základní škole v Kokoníně. Pod jeho vedením dosahovali žáci ve výtvarné výchově mimořádných úspěchů. Zaváděl do výuky nové výtvarné postupy, které vycházely z estetiky moderního umění. Talentované děti vedl v zájmových kroužcích. Dětské práce budily pozornost v soutěžích i na výstavách a Míčovy pedagogické úspěchy nezůstaly bez povšimnutí. Od roku 1972 přešel na Střední průmyslovou školu v Jablonci nad Nisou, kde vyučoval především na bižuterní části školy. V pedagogickém působení pokračoval po roce 1992 na jablonecké Střední umělecko-průmyslové škole.

Souběžně s prací pedagoga se věnoval výtvarné tvorbě. Vyzkoušel si různé techniky i malířské obory. Blízká mu byla malba a kresba pastelem, upřednostňoval krajinomalbu a zátiší. Vedle realisticky ztvárněných a stylizovaných nebo dekorativně pojatých kompozic se nevyhýbal ani abstraktní tvorbě. Jeho obrazy často vyznívají lyricky a poeticky. Za inspiraci se vydával do Jizerských hor i do rodného Podkrkonoší.

Jeho obrazy většinou snadno nacházely své zájemce, a to nejen doma, ale také v cizině – své obdivovatele měl ve Švýcarsku, Německu, Kanadě i na Slovensku.

Často je získával prostřednictvím výstav, které opakovaně pořádal v Jablonci nad Nisou i Rychnově u Jablonce nad Nisou, ale také ve Smržovce nebo v Semilech. Účastnil se rovněž kolektivních výstav v Praze, Ústí nad Labem, Liberci, Jilemnici nebo Žitavě.

Když Bohumír Míč slavil svoje osmdesátiny, uspořádal ve výstavní síni v Rychnově u Jablonce nad Nisou rozlučkovou výstavu. Tak uzavřel svoji výstavní činnost. Tužky, štětce a paletu ale neodložil, dokud ho nepřemohly zdravotní potíže. Požehnaný a bohatě naplněný život jabloneckého pedagoga a výtvarníka Bohumíra Míče se uzavřel 29. června 2023.

/ Jan Strnad, *Jablonecký měsíčník*

Před 100 lety se narodil P. Jindřich Tomíček

Dne 10. července 2023 jsme si připomněli 100. výročí narození semilského rodáka P. Jindřicha Tomíčka. Ačkoliv vystudoval teologický seminář a byl vysvěcen na katolického kněze, většinu svého života nemohl kněžskou službu vykonávat, neboť komunistický režim mu dlouhá léta nedával k této službě státní souhlas.

Po vysvěcení v roce 1947 se stal kaplanem v Lounech. Nebyl jím ale dlouho. Pouze do roku 1949, kdy v červnu přečetl pastýřský list, který vydali biskupové na protest proti uzavření církevních škol, sociálních a zdravotních institucí. Pastýřský list vyzýval katolíky, aby zůstali ve své víře pevní, aby stáli rovněž za svými představiteli a duchovními. Samozřejmě, že byl tento pastýřský list po vydání ihned komunistickou vládou zakázán. Bylo nařízeno, že duchovní mají list odevzdat státním úřadům a v žádném případě jej nesměli v neděli, na kterou čtení připadalo, přečíst. Mnoho kněží však přes přísný zákaz, vyhrožování zatčením, odejmutím státního

souhlasu k výkonu kněžské služby, pastýřský list přečetlo. Mezi nimi byl také lounský kaplan P. Jindřich Tomíček. Tím začalo jeho pronásledování komunistickým režimem.

Většinu života pracoval jako skladník v semilském Kovodružstvu. Znal jsem ho dobře, byl to bratranec mého otce Jana Tomíčka z Chuchelny. Pro mě to byl tedy trochu vzdálenější strýček. V Kovodružstvu Semily pracoval Jindřich Tomíček dlouhá léta s mým strýcem Vladimírem Havrdou, a jak strýček Vladimír vyprávěl, zažili spolu mnoho zajímavých příhod, zvláště při služebních cestách. Jindřich byl člověk velice vzdělaný a sečtělý, doma měl velmi bohatou knihovnu nejen teologické, ale i historické literatury. Když jsem zpracovával na semilském gymnáziu seminární práci z dějepisu, půjčil mi mnoho titulů odborné literatury. Jen mi kladl na srdce, abych byl na knihy opatrný a také abych si některé sice přečetl, ale raději je neuváděl do seznamu literatury, že jejich autoři jsou u komunistického režimu na indexu. Později, když odcházel ze Semil do Staré Boleslavi, mi menší část knih a brožur věnoval. Podívejme se tedy na životní příběh tohoto statečného a věrného kněze.

P. Jindřich Tomíček se narodil 10. července 1923 v Semilech. Pocházel z velmi rozvětvené katolické rodiny. Jeho dědeček František Tomíček (narozen ve Víchové n. Jizerou 23. 4. 1854 a zemřel 15. 12. 1933 v Semilech) se v Jilemnici dne 11. 2. 1882 oženil s Marií Tomášovou (narozena 22. 3. 1858 ve Víchové a zemřela 10. 5. 1945 v Semilech). Krátce žili v malé roubené chaloupce na svahu nad potokem ve Víchové a dědeček František docházel za prací až do vzdálených Semil. Po narození první dcery Marie (17. 8. 1884) se jim ale podařilo přestěhovat do Semil, takže dalších 11 dětí se jim už narodilo zde. Kromě dvou dívek, Marie a Anny, byli ostatní chlapi. Tři z nich zemřeli v útlém věku do dvou let, všichni ostatní se dožili dospělosti. Nejstarší syn František se narodil již v Semilech v roce 1886 a za ním následoval v roce 1888 syn Josef, to byl můj dědeček, který byl na Semilsku známý vyřezáváním betlémů. Po něm se narodili Antonín (1890), Vincenc (1892), Jan Křtitel (1893), Jan Zlatoústý (1895), později známý jako dlouholetý semilský varhaník, regenschori a učitel hudby, Stanislav (1896), Vojtěch (1897), Anna (1899), Vilém (1901), který se stal v Praze kartografem a malířem, a poslední Ludvík (1902).

Osmé dítě v pořadí, Stanislav Tomíček (narozen 20. 4. 1896 v Semilech a zemřel 21. 5. 1963 tamtéž) byl otcem P. Jindřicha Tomíčka. Otec Stanislav, který pracoval jako úředník u firmy Hybler, se oženil s Boženou Janatovou a měli spolu šest dětí, dvě dívky a čtyři chlape. Nejstarší z nich byla dcera Helena, druhý v pořadí byl právě Jindřich. Po něm následoval jeho bratr Stanislav, čtvrtý byl Augustin, pátý Julius a poslední byla sestra Ludmila, která se narodila v době, kdy už Jindřich studoval na kněze.

Po ukončení základní školy Jindřich Tomíček studoval v Praze na Arcibiskupském gymnáziu, kde také odmaturoval v roce 1942. Poté vstoupil do bohosloveckého semináře v Dolních Břežanech a své teologické vzdělání dokončil v Praze v Dejvicích. Vysvěcen na kněze byl 29. června 1947 v litoměřické katedrále biskupem Josefem Webrem. Jeho prvním působištěm byly právě Louny. Svého kaplanského místa si však dlouho neužil. Na základě přečtení pastýřského listu, což byla jeho povinnost, byl zatčen a odsouzen na 2,5 roku těžkého žaláře na Pankráci. Po amnestii v roce 1950 byl P. Jindřich Tomíček znovu internován v premonstrátském klášteře v Želivi a v roce 1953 převezen do františkánského kláštera v Hájku, kde byl nadále internován. Jeho bratranec a můj strýček a kmotr František Tomíček mi vyprávěl, že právě v Hájku u Červeného Újezdu ho jednou navštívil. Jindřich tam pracoval v kuchyni. Kupodivu strýčka Františka pustili za ním. V klášteře internovaní kněží měli dovoleno sloužit mše svaté, takže strýc František mohl při své návštěvě P. Jindřichu při mši ministrovat. V březnu roku 1953 nastoupil vojenskou službu u PTP. Nevím, jak dlouhou dobu strávil u „černých baronů“, ale po propuštění pracoval skoro 30 let v závodě Kovodružstvo v Semilech.

V roce 1968 v době pražského jara dostal na krátkou dobu státní souhlas a působil v Harrachově a Rokytnici. Pak byl přeložen do Jiřetína pod Jedlovou. Tam mu byl opět odňat státní souhlas. Vrátil se tedy opět do Kovodružstva v Semilech.

Až jako důchodce získal v roce 1984 státní souhlas ke kněžské službě ve farnostech Vyskeř, Přepeře, Všeň a Příšovice na Turnovsku. Duchovním správcem těchto farností se stal oficiálně ale až po pádu komunistického režimu 1. 11. 1990. Zde působil do léta roku 1998.

Do své farnosti většinou dojížděl ze Semil, kde žil se svojí maminkou Boženou, o kterou se staral.

Vzpomínám si, jak jsme za ním zajeli jednu neděli v létě 1988 s mojí manželkou, která byla v jiném stavu, do vsi Vyskeř na mši a strýček Jindřich tehdy manželce požehnal. Později v září roku 1994 jsme za ním jeli s mojí maminkou ve smutné záležitosti - poprosit ho, aby sloužil v kapli v Chuchelně pohřební mši za mého tatínka Jana Tomíčka.

Kázání a proslovy pátera Tomíčka byly velmi pěkné a jakoby přímo ze života. Snad to bylo tím, že sám život se s ním nemazlil, že celý život prožil vlastně v dělnické profesi, mezi obyčejnými lidmi.

Jistě i proto měl mnoho přátel, kteří ho provázeli jako kněze celým životem.

Nalézali u něho duchovní sílu a pomoc v osobním životě, v manželství, v rodičovství, v povolání, ale především ve víře, v čestnosti a charakternosti. Mnohé rodiny ho navštěvovaly, jejich děti jím byly křtěny a připravovány na křesťanský život. Moje sestřenice Ivanka Kubíková měla u strýčka Jindřicha v roce 1988 na Vyskři svatbu a o rok později také křest svého syna Honzíka.

Rovněž v Lounech a okolí bylo mnoho lidí, kterým P. Jindřich v životě pomáhal. Ještě dnes mnozí staří lidé na tohoto kněze, jenž se ve svém životě zachoval čestně proti zvlí a totalitě tehdejší doby, vzpomínají jako na velký příklad, který jim svým životem nastínil.

Jindřich Tomíček také v Semilech vedl jako sbormistr pěvecký sbor Jizeran v letech 1967 až 1969, kdy byla přerušena jeho činnost. Stalo se tak z důvodu nátlaku na změnu repertoáru. Pamětníci vzpomínají na koncert sboru na festivalu Smetanova Litomyšl v roce 1967 nebo koncert u pamětní desky Antonína Dvořáka na nádvoří zámku Sychrov. Významné byly také koncerty při oslavách 50. výročí vzniku republiky v roce 1968, které svedly několik pěveckých sborů ke společným vystoupením. Vzniklý stopadesátičlenný sbor dirigovali postupně jednotliví sbormistři všech pěti sborů podle toho, ve kterém městě se vystoupení zrovna konalo. Poslední koncert Jizeranu se uskutečnil 26. 12. 1969.

P. Jindřich Tomíček byl také aktivní v sepisování teologických a katechetických knížek, které vydával většinou samizdatem. Jeho životním heslem byla věta: „LABOR ET DOLOR“ – práce a utrpení.

Je také uvedena na jeho úmrtním oznámení.

Na poslední léta svého života odešel pro stáří a nemoci do kněžského Charitního domova ve Staré Boleslavi. Na sklonku života zažil P. Tomíček hlubokou radost při setkání s papežem Benediktem XVI. v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi dne 28. září 2009.

Stejně jako ostatní staré kněze, také jeho papež osobně pozdravil a požehnal. P. Jindřich Tomíček zemřel 4. února 2010 ve věku 86 let ve společenství kněží a řeholních sester, které o tyto staré kněze pečují. Pohřební mše svatá byla sloužena dne 12. února 2010 v bazilice Panny Marie ve Staré Boleslavi. Kněží spolu s biskupem Mons. Janem Baxantem uložili jeho tělo do kněžského hrobu

na hřbitově ve Staré Boleslavi. Z rodiny ho přežili bratři Stanislav a Gustav a obě sestry. Dnes z nich již nikdo není mezi námi. Jistě se ale na Semilsku najde dost pamětníků, kteří si vzpomenou na tohoto dobrého a čestného člověka.

/ Jan Tomíček, Hořice, *Semilské noviny*

pozdní sběr

KUMBURK – Na tuto **sobotu 9. září** od 9 hodin si pro vás Sdružení pro záchranu hradu Kumburk, z. s. připravilo opět Kumburské svítání. Vstupné 60 Kč (výtěžek z akce je určen na záchranu hradu).

LOMNICE n/P – V **neděli 17. září** v 15 hodin se bude konat křest nové knihy a výstava obrazů pana Daniela Geremuse v budově „Ve Dvoře“ naproti pizzerii Al Capone v Lomnici nad Popelkou. Vstupné dobrovolné. Výstava potrvá do neděle 24. září 2023.

9. září 2023
Výtěžek z akce je určen na záchranu hradu.
Program od 9:00 do 17:00

Účinkující:
SSHŠ Alia Tempora (Praha)
Šermířský spolek Schiavi (Liberec)
SHŠ Soldateska krále Klacka (Havlovice)
SHŠ Corporal (Hradec Králové)

Vystoupení orientálních tanečnic:
Khattya, skupina Malika, skupina Kasia (Dvůr Králové nad Labem)
Tina Ahmed (Nová Paka)

A dále:
Lukostřelba, střelnice, ukázky řemesel.
Prohlídka hradu Kumburku a Bradlece s průvodci.
Dravci ze záchranné stanice Popovice u Jičina.
www.kumburk.cz

Občerstvení zajištěno po celý den.

Vstupné 60,- Kč Akce se koná za každého počasí.

VRCHLABÍ –

GALERIE MORZIN VRCHLABÍ
si vás dovoluje pozvat na výstavu

ANNA POLANSKÁ / TOMÁŠ PLESL
TADY A TEĎ

vernisáž pátek 15. září 2023 v 18 hodin
výstavu zahájí Lenka Patková
Výstava potrvá do 13. října 2023

Oslava 700 let od první písemné zprávy o Bousově

Pátek 22. září 2023, radnice Dolní Bousov

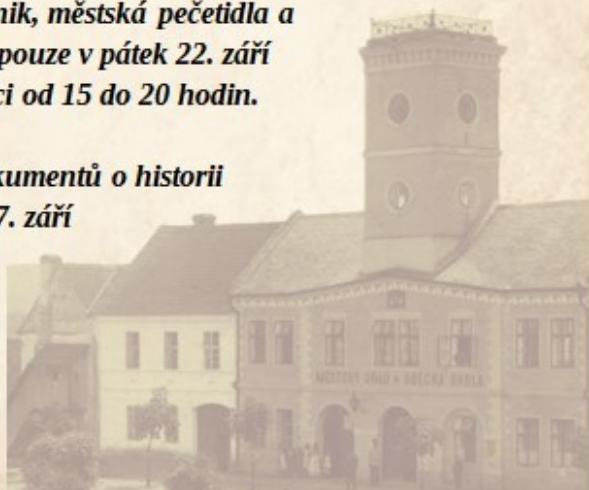
PROGRAM:

- 17.00** Přednáška PhDr. Jiřího Sajbta z Muzea Českého ráje Turnov o době před 700 lety (zasedací síň, 2. patro)
- 18.00** Odhalení pamětní desky MUDr. Františku Vaňkovi, čestnému občanovi (chodba v přízemí)
- Osobnost MUDr. Vaňka
 - Vystoupení smíšeného sboru Stojmír – Bendl a souboru MB Quartet
 - Odhalení desky
- 18.30** Připomínka 700 let od první písemné zmínky o Bousově (zasedací síň, 2. patro)
- Křest knihy Bousov včera a dnes
 - Předání čestného občanství i. m. Jaroslavu Bernartovi
 - Ocenění 16 osobností za propagaci, reprezentaci a přínos pro město

Originály městských privilegií, originály kronik, městská pečetidla a další historické dokumenty budou vystaveny pouze v pátek 22. září 2023 v malé zasedací síni (1. patro) na radnici od 15 do 20 hodin.

Výstava kopií kronik, starých fotografií a dokumentů o historii Dolního a Horního Bousova bude od 4. do 27. září 2023 ve výstavní síni

**Infocentra
Dolní Bousov.**

#

nové **SORRY** vyšlo včera!

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechte-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj